

ĐƯỜNG NGUYỄN DU

1. Vị trí:

Từ đường Trần Hưng Đạo đến đường Lý Thường Kiệt, dài khoảng 266m.

2. Tiểu sử:

NGUYỄN DU
(1766-1820)

Đại thi hào dân tộc, người làng Tiên Điền, huyện Nghi Xuân, tỉnh Hà Tĩnh, sinh ra ở làng Bích Châu, thành Thăng Long. Ông có tự là Tố Như, hiệu Thanh Hiên, xuất thân trong một gia đình quý tộc. Thân sinh của ông là Tiến sĩ Nguyễn Nghiễm, làm Tể tướng thời Lê- Trịnh, năm 1775, vào Thuận Quảng có tiếp xúc với Tây Sơn. Nguyễn Nghiễm còn là nhà thơ, nhà sử học, được chúa Trịnh rất tin cậy. Năm 10 tuổi, Nguyễn Du mất cha, 12 tuổi lại mất mẹ, Nguyễn Du sống với anh cả là Nguyễn Khản, cũng là quan đầu triều, rất giàu sang ở Kinh đô Thăng Long.

Năm 1783, Nguyễn Du thi Hương đỗ Tam trường (sau không rõ vì lý do gì mà không thi tiếp), giữ chức quan võ ở Thái Nguyên. Khi Tây Sơn ra Bắc Hà, ông lánh về quê vợ ở Thái Bình, rồi về quê nội. Thời Gia Long ông được bổ trí làm Tri huyện Phù Dung (Phù Tiên, Hưng Yên). Năm 1805, ông về Huế làm Đông các đại học sĩ, rồi làm Cai bạ Quảng Bình. Năm 1813, ông làm Chánh sứ sang Trung Quốc, khi về nước làm Tham tri Bộ Lễ. Nguyễn Du trước hết là nhà thơ của thời đại, là người phát ngôn của những người bị chế độ phong kiến chà đạp. Ông để lại nhiều thi phẩm Hán-Nôm, trong đó có tác phẩm bất hủ Truyện Kiều.

Ông được UNESCO phong là Nhà văn hóa thế giới. Năm 1966, các châu lục đều tổ chức kỷ niệm 200 năm ngày sinh của ông.